

Nieuwsbrief STAB OGR Updates - Nummer 20, 2012

Nummer 20, 2012

Redactie: mr. G.A. Keus, mr. J.K. van de Poel, mr. ir. O.W.J.M. Scholte, mr. R. Veenhof en bc. K-RMT P.A.H.M. Willems.

INHOUDSOPGAVE

Raad van State

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BX9714](#) 10-10-2012

Veendam/bestemmingsplan 'Bedrijventerreinen'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BX9680](#) 10-10-2012

Putten/vrijstelling

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BX9691](#) 10-10-2012

Groningen/ontheffing en reguliere bouwvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BX9727](#) 10-10-2012

Midden-Delfland/omgevingsvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BX9722](#) 10-10-2012

Noord-Brabant/weigering verklaring van geen bezwaar

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BX9715](#) 10-10-2012

Gemeente Midden-Drenthe

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BX8968](#) 03-10-2012

Echt-Susteren/weigering handhaving

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BX8983](#) 03-10-2012

Rotterdam/omgevingsvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BX8978](#) 03-10-2012

Mook en Middelaar/bestemmingsplan 'De Bisselt'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BX8945](#) 03-10-2012

Veghel/projectbesluit

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BX8942](#) 03-10-2012

Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (thans: de staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie)

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BX8290](#) 26-09-2012

Ooststellingwerf/bestemmingsplan 'Buitengebied, Recreatie-hippisch bungalowpark Kloosterweg 8 te Appelscha'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BX8302](#) 26-09-2012

Westvoorne/bestemmingsplan 'Zeegebied Westvoorne'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BX8305](#) 26-09-2012

Almelo/'Buitengebied Almelo'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BX6492](#) 05-09-2012

Planschadevergoeding Heiloo

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BX6493](#) 05-09-2012

Planschadevergoeding Giessenlanden

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BX5937](#) 29-08-2012

Planschadevergoeding Pijnacker-Nootdorp

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BX5954](#) 29-08-2012

Planschade Hillegom

Uitspraken zonder ECLI

- onbekend -

Reusel-De Mierden/vrijstelling en bouwvergunning

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

- onbekend -

Leek/bestemmingsplan 'Buitengebied Leek'

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

- onbekend -

Maastricht/bestemmingsplan 'Spreiding Maastrichtse Coffeeshops: Köbbesweg'

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Gemeente Midden-Drenthe

Aanvraag bevat onvoldoende akoestische informatie om de gevolgen voor het milieu te kunnen beoordelen. Verweerder heeft onvoldoende kennis en feiten vergaard

Casus

Vergunning op grond van de Wet milieubeheer voor het oprichten en in werking hebben van een landbouwbedrijf met een windturbine.

Appellanten zijn van mening dat verweerder de milieugevolgen niet goed heeft kunnen beoordelen, omdat de vergunningaanvraag onvoldoende en onjuiste informatie bevat over de geluidsemissie van de inrichting.

Volgens verweerder bevatte de aanvraag voldoende informatie om de geluidsemissie juist te kunnen beoordelen en was het niet mogelijk om bij de aanvraag een akoestisch rapport van de aanvrager te verlangen.

Rechtsvraag

Bevat de aanvraag voldoende informatie om de gevolgen voor het milieu te kunnen beoordelen?

Uitspraak

De Afdeling overweegt dat het, gelet op de ligging van de inrichting ten opzichte van de woningen van derden en de aangevraagde vervoersbewegingen, noodzakelijk is dat de vergunningaanvraag inzicht verschaft in de geluidsbelasting op de woningen van derden. In het akoestische rapport dat bij de aanvraag is gevoegd is de werkelijke geluidsbelasting op de woningen niet onderzocht. Ook ontbreken in de aanvraag andere gegevens die voor de beoordeling van de geluidsbelasting relevant zijn zoals bedrijfstijden en de routing van mobiele bronnen binnen de inrichting.

Op basis van de aanvraag en het daarbij behorende akoestisch rapport heeft verweerder niet

kunnen beoordelen of aan de te stellen geluidsgrenswaarden kan worden voldaan. Verweerder heeft onvoldoende kennis en feiten vergaard om een goede beoordeling van de gevolgen voor het milieu mogelijk te maken.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 10-10-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BX9715

Zaaknummer: 201104791/1/A4

Wetsartikelen: 8.1 WMB (oud), 5.1 Inrichtingen en vergunningenbesluit milieubeheer, 5.6 Inrichtingen en vergunningenbesluit milieubeheer (oud) en 5.10 Inrichtingen en vergunningenbesluit milieubeheer (oud)

RECHTSPRAAK

Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (thans: de staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie)

Ontheffing Flora- en faunawet vereist. Door het woningbouwproject wordt het in de Flora- en faunawet neergelegde verbod op het verstoren van de vaste rust- en verblijfplaats van het steenuilenpaartje overtreden

Casus

Hoger beroep tegen uitspraak van de rechtbank dat de minister zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat geen ontheffing nodig is op grond van de Flora- en faunawet voor het bouw- en woonrijp maken van een plangebied ten behoeve van woningbouw.

Volgens appellante is sprake van het vernielen van een deel van het foerageergebied voor steenuilenpaartjes, zodat sprake is van verstoring van de vaste rust- of verblijfplaats van de steenuilenpaartjes.

Volgens verweerder wordt een deel van het foerageergebied voor een steenuilenpaartje verstoord, beschadigd en vernield, waardoor de functionaliteit van de vaste rust- en verblijfplaats wordt aangetast. Deze overtreding kan echter worden voorkomen door een ander gebied geschikt te maken als leefgebied voor het steenuilenpaartje. De vaste rust- en verblijfplaats van het andere steenuilenpaartje wordt volgens de minister door de werkzaamheden niet negatief beïnvloed, mits het huidige beheer van het resterende foerageergebied binnen het plangebied wordt voortgezet en het nieuwe leefgebied tijdig en juist wordt ingericht. Gelet op de maatregelen kan verstoring, beschadiging en vernieling worden voorkomen, zodat geen ontheffing nodig is.

Rechtsvraag

Is een ontheffing vereist als bedoeld in artikel 75 van de Flora- en faunawet?

Uitspraak

Tussen partijen is niet in geschil dat het in het plangebied gelegen foerageergebied van essentieel belang is voor de functionaliteit van de vaste rust- en verblijfplaatsen van de steenuilenpaartjes aan de rand van dat gebied. Door het woningbouwproject wordt een belangrijk deel van dat foerageergebied beschadigd en vernield en blijft niet voldoende foerageergebied over voor twee steenuilenpaartjes.

De Afdeling oordeelt dat de aantasting van het foerageergebied leidt tot een verstoring van de vaste rust- en verblijfplaats van het steenuilenpaartje dat die plaats moet verlaten. Het geschikt maken van een ander gebied als foerageergebied voor steenuilen, zodat dit paartje daar een nieuwe rust- en verblijfplaats kan vinden, voorkomt niet dat de huidige rust- en verblijfplaats wordt verstoord. Hiermee wordt immers niet tegengegaan dat het betrokken foerageergebied wordt beschadigd en vernield, zodat dit uilenpaartje de huidige vaste rust- en verblijfplaats zal moeten verlaten. Door de werkzaamheden wordt het in artikel 11 van de Ffw neergelegde verbod op het verstoren van de vaste rust- en verblijfplaats van dat paartje derhalve overtreden, zodat voor die werkzaamheden een ontheffing is vereist. De minister had daarom moeten beoordelen of de aanvraag voor die ontheffing kon worden ingewilligd en daarbij moeten toetsen aan de in artikel 75 van de Ffw gestelde vereisten. De rechtbank heeft dat ten onrechte niet onderkend.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 03-10-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BX8942

Zaaknummer: 201107056/1/T1/A3

Wetsartikelen: 75 Ffw en 11 Ffw

RECHTSPRAAK

Noord-Brabant/weigering verklaring van geen bezwaar

Verklaring van geen bezwaar. Volgen van beleid als neergelegd in (ontwerp)verordening bij toetsing

De bevoegdheid tot het stellen van algemene regels, zoals vervat in die verordening, komt provinciale staten toe krachtens artikel 4.1 van de Wet ruimtelijke ordening, maar bestond nog niet onder de WRO. Bindende werking van de verordening eerste en tweede fase verdraagt zich niet met inhoud en systematiek van de WRO, op grond waarvan het college van gedeputeerde staten toezicht houdt op de naleving van het provinciaal beleid door middel van het zogeheten goedkeuringsvereiste en de verklaring van geen bezwaar als bedoeld in artikel 19, eerste lid, van de WRO. Dit neemt niet weg dat de verordening eerste en tweede fase moet worden aangemerkt als de neerslag van ruimtelijk provinciaal beleid, waarmee het college van gedeputeerde staten ten tijde van het besluit op bezwaar rekening diende te houden. Dat het beleid als neergelegd in de verordening tweede fase ten tijde van het besluit op bezwaar naar buiten nog niet bekend was gemaakt, leidt niet tot een ander oordeel nu dit voor het volgen van beleid als een vaste gedragslijn op zichzelf niet vereist is.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 10-10-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BX9722

Zaaknummer: 201201601/1/A1

Wetsartikelen: 19 lid 1 WRO en 4.1 Wro

RECHTSPRAAK

Midden-Delfland/omgevingsvergunning

Nieuwe aanvraag omgevingsvergunning na eerder afgewezen vrijstellingsverzoek. Inwerkingtreding Wabo. Geen beperktere bevoegdheid tot weigeren

De inwerkingtreding van de Wabo is in dit geval geen relevante wijziging van het recht, als gevolg waarvan het college de aanvraag om een omgevingsvergunning niet met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, van de Awb had mogen afwijzen. Weliswaar is de toepasselijke wetgeving door de inwerkingtreding van de Wabo gewijzigd, maar deze wijziging raakt niet de planologische afweging die het college dient te maken bij het beoordelen van de vraag of kan worden afgeweken van het bestemmingsplan. De aanvraag om een omgevingsvergunning vergt geen relevante andere beoordeling van het college dan het eerder ingediende verzoek om vrijstelling.

Uit artikel 2.10, tweede lid, van de Wabo kan niet worden afgeleid dat het bevoegde gezag een beperktere bevoegdheid tot weigeren toekomt, althans dat de weigering indringender moet worden gemotiveerd dan het geval was onder de werking van artikel 19 van de WRO. Artikel 2.10, tweede lid, noch de geschiedenis van totstandkoming ervan bevat aanwijzingen dat de wetgever met de Wabo heeft willen tornen aan de bestaande bevoegdheden van bestuursorganen om af te wijken van de planologische regelgeving, zoals die in artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wabo zijn voortgezet.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 10-10-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BX9727

Zaaknummer: 201112729/1/A1

Wetsartikelen: 4:6 lid 2 Awb, 2.1 lid 1 aanhef en onder c Wabo, 2.10 lid 2 Wabo, 2.12 lid 1 aanhef en onder a 20 Wabo, 4 bijlage II Bor, 46 lid 3 Wonw, 19 lid 1 WRO en 3.10 Wro

RECHTSPRAAK

Groningen/ontheffing en reguliere bouwvergunning

Plaatsing urinoir. Gemeentelijke beleidsvrijheid

De rechtbank heeft, door van het college te verlangen dat het op voorhand dient aan te tonen dat met de urilift daadwerkelijk overlast als gevolg van wildplassen effectief wordt tegengegaan, ten onrechte niet terughoudend getoetst.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 10-10-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BX9691

Zaaknummer: 201113343/1/A1

RECHTSPRAAK

Reusel-De Mierden/vrijstelling en bouwvergunning

Criteria landschappelijke inpasbaarheid windturbines. Radarinstallaties en relativiteitsbeginsel

Hoewel de ruimtelijke uitstraling en omvang van windturbines fors is te noemen, blijkt uit de beeldkwaliteitsparagraaf dat bouwvolumes fors mogen zijn, mits in verhouding met de maat en schaal van het landschap. Gelet op de grootschaligheid van het landschap bestaat, anders dan appellanten stellen, geen aanleiding voor het oordeel dat het college zich niet op het standpunt heeft kunnen stellen dat het bouwplan landschappelijk inpasbaar is.

Voor zover appellanten hebben gewezen op de gevolgen van het bouwplan voor radarinstallaties, wordt overwogen dat dit niet kan leiden tot het ermee beoogde doel, nu de norm die zij hebben ingeroepen, gelet op artikel 1.9 van de Crisis- en herstelwet, kennelijk niet strekt tot bescherming van hun belangen.

Datum uitspraak:

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Veendam/bestemmingsplan 'Bedrijventerreinen'***Geluidbelasting voor bedrijfswoning op bedrijventerrein.
Geluidverkaveling. Zonebeheersplan***

Ten aanzien van de geluidverkaveling die de raad in het plan heeft vastgelegd, overweegt de Afdeling dat uit de regeling in het plan volgt dat in dit deel van het plangebied een standaard geluidruimte van 50 dB(A) per m² bedrijfskavel is toegekend. Voor de op het moment van terinzagelegging van het ontwerpplan aanwezige bedrijven, dan wel te vestigen bedrijven waarvoor op dat moment omgevingsvergunningen waren aangevraagd, geldt onder bepaalde voorwaarden een grotere geluidruimte. Daarbij wordt de bestaande geluidruimte gerespecteerd. Naar het oordeel van de Afdeling heeft appellant niet aannemelijk gemaakt dat deze regeling, in samenhang met het in acht nemen van de richtafstanden uit de VNG-brochure, leidt tot een geluidbelasting op de gevel van zijn woning die voor een bedrijfswoning op een gezoneerd industrieterrein niet aanvaardbaar kan worden geacht.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 10-10-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BX9714

Zaaknummer: 201110717/1/R4

RECHTSPRAAK

Putten/vrijstelling

Schoonheidssalon is geurgevoelig object. Kortdurend verblijf

De rechtbank heeft terecht overwogen dat de schoonheidssalon als een geurgevoelig object als bedoeld in de zin van artikel 1 van de Wgv moet worden aangemerkt, omdat de schoonheidssalon door de verlening van de gevraagde vrijstelling in ruimtelijke en planologische zin zal worden toegelaten en het gebouw voorts bestemd en geschikt is voor menselijk verblijf en ook als zodanig wordt gebruikt. De rechtbank heeft daarbij terecht overwogen dat de omstandigheid dat voor het bedrijfsgebouw waarin de schoonheidssalon is gevestigd in het verleden een onherroepelijke bouwvergunning is verleend op grond waarvan in dat gebouw een kantoor en ontvangstruimte mochten worden ingericht, niet kan leiden tot een ander oordeel. Op grond van het bestemmingsplan zijn de voor 'Agrarisch gebied' aangewezen gronden bestemd voor de uitoefening van het agrarisch bedrijf. Het gebruik van het bedrijfsgebouw voor onder meer een kantoor en een ontvangstruimte stond in planologische zin ten dienste aan het op het perceel gevestigde agrarisch bedrijf. Voor de schoonheidssalon geldt dit niet.

De omstandigheid dat de in de schoonheidssalon te geven behandelingen ongeveer één uur duren, zodat de klanten slechts kort in de schoonheidssalon verblijven, leidt evenmin tot het oordeel dat de rechtbank de schoonheidssalon ten onrechte heeft aangemerkt als geurgevoelig object in de zin van artikel 1 van de Wgv, reeds omdat ook een kortdurend verblijf van regelmatig aanwezige klanten bescherming verdient.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 10-10-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BX9680

Zaaknummer: 201202274/1/A1

Wetsartikelen: 1 Wgv

RECHTSPRAAK

Maastricht/bestemmingsplan 'Spreiding Maastrichtse Coffeeshops: Köbbesweg'

Verplaatsing coffeeshops. Belanghebbende. Spreidingsbeleid. Wietpas

Belgische buurgemeenten zijn gelet op het afstandscriterium geen belanghebbenden. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen, kan de verkoop van softdrugs in planologisch opzicht niet worden gereguleerd, omdat deze activiteit ingevolge de Opiumwet verboden is. De raad heeft evenwel terecht betoogd dat uit een vernietiging op dit punt niet zonder meer volgt dat in het plangebied geen softdrugs zullen worden verkocht, maar slechts dat dit door het plan niet wordt mogelijk gemaakt. De raad heeft toegelicht dat hij op 20 december 2005 een nieuw gemeentelijk coffeeshopbeleid heeft vastgesteld. In het licht van het spreidingsbeleid en het uitdrukkelijke voornemen om, mits wordt voldaan aan voorwaarden, niet handhavend op te treden, bestaat aanleiding voor het oordeel dat de raad bij het vaststellen van het plan rekening heeft kunnen houden met de verkoop van softdrugs in de voorziene coffeeshops. Gelet hierop wordt aanleiding gezien de hiermee gepaard gaande ruimtelijke gevolgen in de onderhavige procedure te betrekken.

De raad heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het toestaan van de coffeeshops in het plangebied meer mogelijkheden biedt om toezicht te houden op bezoekers van de coffeeshops dan in de binnenstad waar deze bezoekers kunnen opgaan in het winkelende publiek. De raad betoogt voorts in redelijkheid dat het plan bewerkstelligt dat de bezoekers van de coffeeshops worden gescheiden van de overige bezoekers van de binnenstad, zodat ontvlechting van de bezoekersstromen wordt bevorderd.

De raad had ten tijde van het vaststellen van het plan er rekening mee moeten houden dat vanwege de invoering van de wietpas de inkomsten van de coffeeshophouders eveneens aanmerkelijk lager zouden komen te liggen.

Datum uitspraak:

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Leek/bestemmingsplan 'Buitengebied Leek'

Reactieve aanwijzing en beroep. Nog niet in werking getreden provinciale verordening

De omstandigheid dat het college ingevolge artikel 3.8, zesde lid, van de Wro een reactieve aanwijzing heeft gegeven, brengt niet mee dat het college geen rechtsmiddel kan instellen tegen de vaststelling van een bestemmingsplan waartegen zich volgens het college provinciale belangen verzetten. Het geven van een reactieve aanwijzing doet niet af aan het bepaalde in artikel 8.2 van de Wro in samenhang met artikel 1:2, eerste en tweede lid, van de Awb en kan dan ook in zoverre geen beperking van het beroepsrecht met zich brengen.

De raad dient, hoewel hij bij de vaststelling van het plan niet is gebonden aan hetgeen is bepaald in de nog niet in werking getreden Verordening, daarmee wel rekening te houden, hetgeen betekent dat het beleid, zoals neergelegd in deze Verordening, in de belangenafweging dient te worden betrokken. In casu heeft de raad voldoende aangetoond dat hij het beleid in zijn belangenafweging heeft betrokken.

Datum uitspraak:

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Echt-Susteren/weigering handhaving

Berekening oppervlakte bijgebouwen. Garage is in casu geen bijbehorend bouwwerk aangezien deze functioneel en bouwkundig niet uit delen bestaat, maar één geheel is

De rechtbank heeft terecht onderzocht of de oppervlaktes van de loods en de garage betrokken moeten worden bij de berekening van de gezamenlijke oppervlakte aan bijgebouwen. In dit verband heeft de rechtbank op zichzelf terecht overwogen dat het bestemmingsplan niet in de weg kan staan aan het bouwen van bouwwerken die voldoen aan de eisen van artikel 2 van bijlage II bij het Bor, gelezen in samenhang met artikel 2.3, tweede lid, van het Bor. Daarvoor verwijst de Afdeling naar de uitspraak van 8 augustus 2012 in zaak nr. 201105349/1/A1.

De rechtbank heeft aan deze overweging echter ten onrechte de conclusie verbonden dat het college delen van de garage, met in totaal een oppervlakte van 38,18 m², buiten beschouwing mocht laten bij de berekening van de totale oppervlakte aan bijgebouwen die het bestemmingsplan toestaat. Dat was niet mogelijk, aangezien de garage functioneel en bouwkundig niet uit delen bestaat, maar één geheel is. De garage is als geheel te groot om aangemerkt te kunnen worden als bijbehorend bouwwerk waarvoor ingevolge artikel 2, aanhef en onder 3, van bijlage II bij het Bor geen omgevingsvergunning voor het bouwen vereist is. Nu voor het bouwen van de garage een omgevingsvergunning is vereist, dient de totale oppervlakte te worden betrokken bij de vraag of bij de legalisering van de bouwwerken aan artikel 9.4.4 van de planvoorschriften wordt voldaan.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 03-10-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BX8968

Zaaknummer: 201202886/1/A1

Wetsartikelen: 2.10 lid 1 aanhef en onder c Wabo, 2.12 lid 1 aanhef en onder a onder 1° Wabo, 2.3 lid 2 Bor en 2 bijlage II Bor

RECHTSPRAAK

Rotterdam/omgevingsvergunning

Aanwijzing van categorieën gevallen waarin een verklaring van geen bedenkingen niet is vereist. Rechtszekerheid

Artikel 6.5, derde lid, van het Bor bevat geen vereisten voor de aanwijzing, en houdt evenmin een beperking in voor de categorieën die opgenomen kunnen worden in de aanwijzing. Artikel 2 van de aanwijzing bepaalt dat geen verklaring van geen bedenkingen is vereist als sprake is van een categorie in artikel 1 én niet door ten minste een vijfde van de raadsleden binnen veertien dagen is aangegeven dat een verklaring-van-geen-bedenkingentraject dient te worden doorlopen. De aanwijzing geeft daarmee voldoende duidelijk aan in welke categorieën gevallen een verklaring van geen bedenkingen niet vereist is. De Afdeling ziet dan ook geen aanleiding voor het oordeel dat de aanwijzing vanwege het daarin opgenomen artikel 2 in strijd is met artikel 6.5, derde lid, van het Bor of met de rechtszekerheid.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 03-10-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BX8983

Zaaknummer: 201206364/1/R4

Wetsartikelen: 2.1 lid 1 aanhef en onder a en c Wabo, 2.2 lid 1 aanhef en onder e Wabo, 2.12 lid 1 onder a onder 3° Wabo en 6.5 lid 1 en 3 Bor

RECHTSPRAAK

Mook en Middelaar/bestemmingsplan 'De Bisselt'

Vergunningvrije bouwwerken onder de werking van de Woningwet en de Wabo

Weliswaar is de redactie van artikel 2.3a, tweede lid, van de Wabo strikt genomen beperkt tot bouwwerken die onder de Wabo vergunningvrij zijn, maar een redelijke, mede door de rechtszekerheid ingegeven uitleg brengt mee dat ook bouwwerken of delen van bouwwerken die onder de werking van de Woningwet vergunningvrij zijn gebouwd, onder de Wabo vergunningvrij in stand mogen worden gelaten. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat noch uit het overgangsrecht dat in de Invoeringswet Wabo is opgenomen, noch uit de geschiedenis van totstandkoming van de Wabo of van de Invoeringswet Wabo kan worden afgeleid dat artikel 2.3a, tweede lid, van de Wabo, ziet op een bouwwerk dat uitsluitend onder de werking van de Wabo vergunningvrij is. Veeleer kan daaruit worden afgeleid dat de wetgever eerbiedigende werking heeft willen toekennen aan rechten die worden ontleend aan de wetgeving zoals die luidde tot inwerkingtreding van de Wabo op 1 oktober 2010.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 03-10-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BX8978

Zaaknummer: 201112209/1/R1

Wetsartikelen: 1.2.4 lid 1 en 3 Bro, 2.1 lid 1 aanhef en onder a en b Wabo, 2.3a lid 1 Wabo, 1.2 lid 1 aanhef en onder g Invoeringswet Wabo en 40 lid 1 onder b Wonw

RECHTSPRAAK

Veghel/projectbesluit***Projectbesluit. Voor- en achtergrondbelasting. Afwijking geurnorm voldoende gemotiveerd***

De voorgrondbelasting ter plaatse van de woning bedraagt na realisering van het bouwplan 21,27 odour units per kubieke meter. Appellant voert op zichzelf terecht aan dat de op het perceel toepasselijke geurnorm van 14,0 odour units, als bedoeld in artikel 3, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wgv, ten aanzien van de woning wordt overschreden en dat het bouwplan daarmee niet in overeenstemming is met de randvoorwaarde dat de ontwikkeling moet passen binnen de wet- en regelgeving voor stank, zoals die gold ten tijde van het nemen van het projectbesluit. De gemeente heeft de afwijking van de geurnorm voldoende gemotiveerd door onder andere te wijzen op het feit dat ter plaatse van de woning als gevolg van het onderhavige bouwplan een relatief kleine toename van de voorgrondbelasting optreedt, terwijl na realisering van het bouwplan ook ter plaatse van die woning de achtergrondbelasting zal afnemen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 03-10-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BX8945

Zaaknummer: 201112364/1/A1

Wetsartikelen: 3 lid 1 aanhef en onder b Wgv en 3.10 lid 1 Wro

RECHTSPRAAK

**Ooststellingwerf/bestemmingsplan 'Buitengebied,
Recreatie-hippisch bungalowpark Kloosterweg 8 te
Appelscha'*****Limitering aantal paardenboxen en paarden betreft planologisch
belang. Beperkingen aan omgevingsvergunningvrij bouwen***

Het aantal paarden dat mag worden gestald is van invloed op de ruimtelijke uitstraling van het hippisch bungalowpark op de omgeving. Voor zover is betoogd dat planologische noodzaak voor het beperken van het aantal paardenboxen binnen de bestaande paardenstal ontbreekt, nu het bouwen van deze paardenboxen omgevingsvergunningvrij is, overweegt de Afdeling dat, voor zover de desbetreffende planregel beperkingen stelt aan de mogelijkheid om vergunningvrij bouwwerken op te richten die voldoen aan de eisen van artikel 3 van bijlage II bij het Besluit omgevingsrecht, niet valt in te zien dat de raad deze planregel met het oog op een goede ruimtelijke ordening niet in redelijkheid in het plan heeft mogen opnemen. Hierbij neemt de Afdeling in aanmerking dat het aantal paardenboxen is afgestemd op het aantal paarden dat mag worden gestald.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 26-09-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BX8290

Zaaknummer: 201107599/1/R4

Wetsartikelen: 3 bijlage II Bor

RECHTSPRAAK

Almelo/'Buitengebied Almelo'

Omgevingsverordening. Permanente bewoning recreatiewoningen. Uitsterfregeling

Omgevingsverordening is van toepassing op recreatiewoningen die permanent worden bewoond. Het had op de weg van de raad gelegen om te overwegen of voor de desbetreffende percelen een uitsterfregeling in het plan had kunnen worden opgenomen. Een dergelijke uitsterfregeling kan bijvoorbeeld inhouden dat deze woningen weliswaar als recreatiewoning met de daarbij behorende bouwregels worden bestemd, maar dat in afwijking van het verbod van permanente bewoning, permanente bewoning van deze recreatiewoningen wordt toegestaan, met dien verstande dat bij beëindiging van de permanente bewoning van de woningen dit gebruik niet langer is toegestaan. Een dergelijke uitsterfregeling is niet in strijd met de omgevingsverordening nu daarmee louter bestaande rechten worden gerespecteerd.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 26-09-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BX8305

Zaaknummer: 201105898/1/R1

RECHTSPRAAK

Westvoorne/bestemmingsplan 'Zeegebied Westvoorne'

Strandhuisjes. Wijzigingsbevoegdheid. Passende beoordeling. Plan-m.e.r. ontbreekt

Ten aanzien van de wijzigingsbevoegdheid volgt uit de uitspraak van de Afdeling van 7 september 2011 in zaak nr. 200907076/1/R3 dat - ongeacht een wijzigingsvoorwaarde volgens welke geen significante effecten op een Natura 2000-gebied mogen plaatsvinden - de raad reeds bij de vaststelling van het bestemmingsplan, uitgaande van de maximale mogelijkheden die het plan biedt, moet onderzoeken of het plan significante gevolgen kan hebben voor Natura 2000-gebieden. Deze verplichting hangt samen met het uitgangspunt dat opname van een wijzigingsbevoegdheid inhoudt dat het eventuele gebruik daarvan in beginsel als in overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening moet worden geacht. De raad heeft zich dan ook niet op goede gronden op het standpunt gesteld dat deze wijzigingsbevoegdheid niet of slechts beperkt betrokken hoeft te worden bij de beantwoording van de vraag of het plan significante gevolgen kan hebben voor Natura 2000-gebieden.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 26-09-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BX8302

Zaaknummer: 201108509/1/R4

Wetsartikelen: 19j NB-wet 1998

RECHTSPRAAK

Planschadevergoeding Giessenlanden

Bij de planvergelijking dient een in het bestemmingsplan opgenomen ontheffingsmogelijkheid bij de maximale invulling van dat bestemmingsplan buiten beschouwing te worden gelaten

Casus

Appellant betoogt in hoger beroep dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de SAOZ een juiste planologische vergelijking heeft gemaakt, dat de SAOZ terecht heeft vastgesteld dat hij, in tegenstelling tot de burens, bij een maximale invulling van het oude bestemmingsplan geen rechtstreekse doorkijk tussen de gebouwen had en dat de SAOZ hierbij terecht rekening heeft gehouden met de ontheffingsmogelijkheid van artikel 10, aanhef en onder f, van de bij het oude bestemmingsplan behorende voorschriften. Daartoe voert hij onder meer aan dat de rechtbank heeft miskend dat de SAOZ die ontheffingsmogelijkheid ten onrechte bij de maximale invulling van het oude planologische regime heeft betrokken en dat hij onder dat regime ongeveer dezelfde doorkijk tussen de gebouwen had als de burens.

Rechtsvraag

Moet bij een planvergelijking op grond van de nieuwe Wro de ontheffingsmogelijkheid bij de maximale invulling van het oude planologische regime worden betrokken?

Uitspraak

In artikel 6.1, tweede lid, aanhef en onder b, van de Wro is bepaald dat een ontheffing als bedoeld in artikel 3.6, eerste lid, aanhef en onder c, van die wet een zelfstandige oorzaak van schade als bedoeld in het eerste lid is. Dit dient tot gevolg te hebben dat bij de planvergelijking een in een bestemmingsplan opgenomen ontheffingsmogelijkheid bij de maximale invulling van dat bestemmingsplan buiten beschouwing wordt gelaten. Er is geen aanleiding hierover anders te oordelen als zowel het oude als nieuwe planologisch regime onder de oude WRO tot stand is gekomen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 05-09-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BX6493

Zaaknummer: 201113384/1/A2

Wetsartikelen: 6.1 Wro

RECHTSPRAAK

Planschadevergoeding Heiloo

Het college heeft ten onrechte niet als eerste onderzocht of en zo ja, in hoeverre de door belanghebbende gestelde schade binnen het normale maatschappelijke risico valt en krachtens artikel 6.2, eerste lid, van de Wro, geheel of gedeeltelijk voor zijn rekening behoort te blijven

Casus

De stichting, initiatiefnemer van het bouwproject, heeft met de gemeente een overeenkomst gesloten, waarbij zij zich heeft verbonden eventuele door het college toe te kennen vergoedingen van planschade voor haar rekening te nemen.

Belanghebbende heeft een aanvraag om een tegemoetkoming in planschade op grond van artikel 6.1 Wro ingediend.

Het college heeft in zijn besluit op de aanvraag het wettelijk minimum van 2% als het normale maatschappelijke risico gehanteerd.

Rechtsvraag

Kon het college uitgaan van het minimumpercentage van 2% of had het college als eerste moeten onderzoeken of de schade tot het normale maatschappelijke risico behoort en krachtens artikel 6.2, eerste lid, van de Wro geheel voor rekening van belanghebbende behoort te blijven?

Uitspraak

Het college heeft ten onrechte niet als eerste onderzocht of en zo ja, in hoeverre de door belanghebbende gestelde schade binnen het normale maatschappelijke risico valt en krachtens artikel 6.2, eerste lid, van de Wro, geheel of gedeeltelijk voor zijn rekening behoort te blijven.

De vraag of schade als gevolg van een planologische ontwikkeling als bedoeld in artikel 6.1,

tweede lid, van de Wro tot het normale maatschappelijke risico behoort, moet worden beantwoord met inachtneming van alle van belang zijnde omstandigheden van het geval. Van belang is onder meer of de planologische ontwikkeling als een normale maatschappelijke ontwikkeling kan worden beschouwd waarmee de benadeelde rekening had kunnen houden in die zin dat de ontwikkeling in de lijn der verwachtingen lag, ook al bestond geen concreet zicht op de omvang waarin, de plaats waar en het moment waarop de ontwikkeling zich zou voordoen. In dit verband komt betekenis toe aan de mate waarin de ontwikkeling naar haar aard en omvang binnen de ruimtelijke structuur van de omgeving en het gevoerde planologische beleid past. Omstandigheden die verder van belang kunnen zijn, zijn de afstand van de locatie waar de ontwikkeling heeft plaatsgevonden tot de onroerende zaak van de aanvrager en de aard en de omvang van het door de ontwikkeling veroorzaakte nadeel.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 05-09-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BX6492

Zaaknummer: 20113115/1/T1/A2

Wetsartikelen: 6.2 Wro

RECHTSPRAAK

Planschadevergoeding Pijnacker-Nootdorp

Dat het advies van de SAOZ op een onderdeel niet juist is, brengt niet met zich mee dat het college in het geheel geen betekenis aan de verdere inhoud en conclusies had mogen hechten

Casus

Appellant is sinds 8 september 1981 eigenaar van de woning te Nootdorp. Appellant heeft het college verzocht om een tegemoetkoming in de schade die hij stelt te hebben geleden ten gevolge van planologische maatregelen, als bedoeld in artikel 6.1, tweede lid, aanhef en onder a en b, van de Wro. Daartoe heeft hij aangevoerd dat die planologische maatregelen hebben geleid tot een verlies aan uitzicht, privacy en lichtinval en tot een toename van hinder, waardoor de waarde van de woning is verminderd.

Het college heeft het advies van de SAOZ van april 2010 aan het besluit van 27 mei 2010 ten grondslag gelegd en dit besluit in bezwaar gehandhaafd.

Appellant betoogt dat het college de afwijzing van de aanvraag om een tegemoetkoming in planschade niet op het advies van de SAOZ heeft mogen baseren, omdat hierin de bouwmogelijkheid onder het oudere planologische regime zijn overschat. Door partijen is niet betwist dat het advies op dit punt niet juist is.

Rechtsvraag

Mocht het college zich op het advies van de SAOZ baseren, nu dit advies voor een onderdeel onjuist is?

Uitspraak

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling is de SAOZ te beschouwen als een onafhankelijke deskundige op het gebied van planschade en mag een bestuursorgaan in beginsel afgaan op een door de SAOZ uitgebracht advies.

Appellant heeft geen concrete feiten en omstandigheden aangedragen die het maken van een

uitzondering op dit uitgangspunt rechtvaardigen. Dat, naar niet in geschil is, het advies op het punt van de bouw van een bedrijfswoning op het perceel niet juist is, brengt niet met zich dat het college in het geheel geen betekenis aan de verdere inhoud en conclusies van dat advies had mogen hechten. Daartoe is redengevend dat in dat advies nog andere punten zijn vermeld, zoals de bouw en het gebruik van agrarische bedrijfsgebouwen op het perceel en de positieve bestemming van de woning als burgerwoning, die de conclusie kunnen dragen dat het nieuwe bestemmingsplan voor appellant niet tot een planologische verslechtering heeft geleid.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 29-08-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BX5937

Zaaknummer: 201111413/1/A2

Wetsartikelen: 6.1 Wro

RECHTSPRAAK

Planschade Hillegom

Door de belemmeringen voor het realiseren van de bouwmogelijkheid vertaalt het vervallen van diezelfde bouwmogelijkheid zich niet in een waardevermindering van het perceel

De zeer beperkte omvang van het bedrijfsperceel en de omstandigheid dat wederpartij ten tijde van belang geen rechten op andere agrarische gronden kon doen gelden, leiden tot het oordeel dat het niet aannemelijk is dat een redelijk denkend en handelend koper de mogelijkheid een tweede bedrijfswoning te realiseren als een planologisch voordeel zou beschouwen dat zich vertaalt in de waarde van het perceel. Derhalve berust de aangevallen uitspraak ten onrechte op de veronderstelling dat ook het vervallen van de mogelijkheid een tweede bedrijfswoning te realiseren, heeft geleid tot waardevermindering van het perceel.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 29-08-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BX5954

Zaaknummer: 201112160/1/A2

Wetsartikelen: 49 WRO